

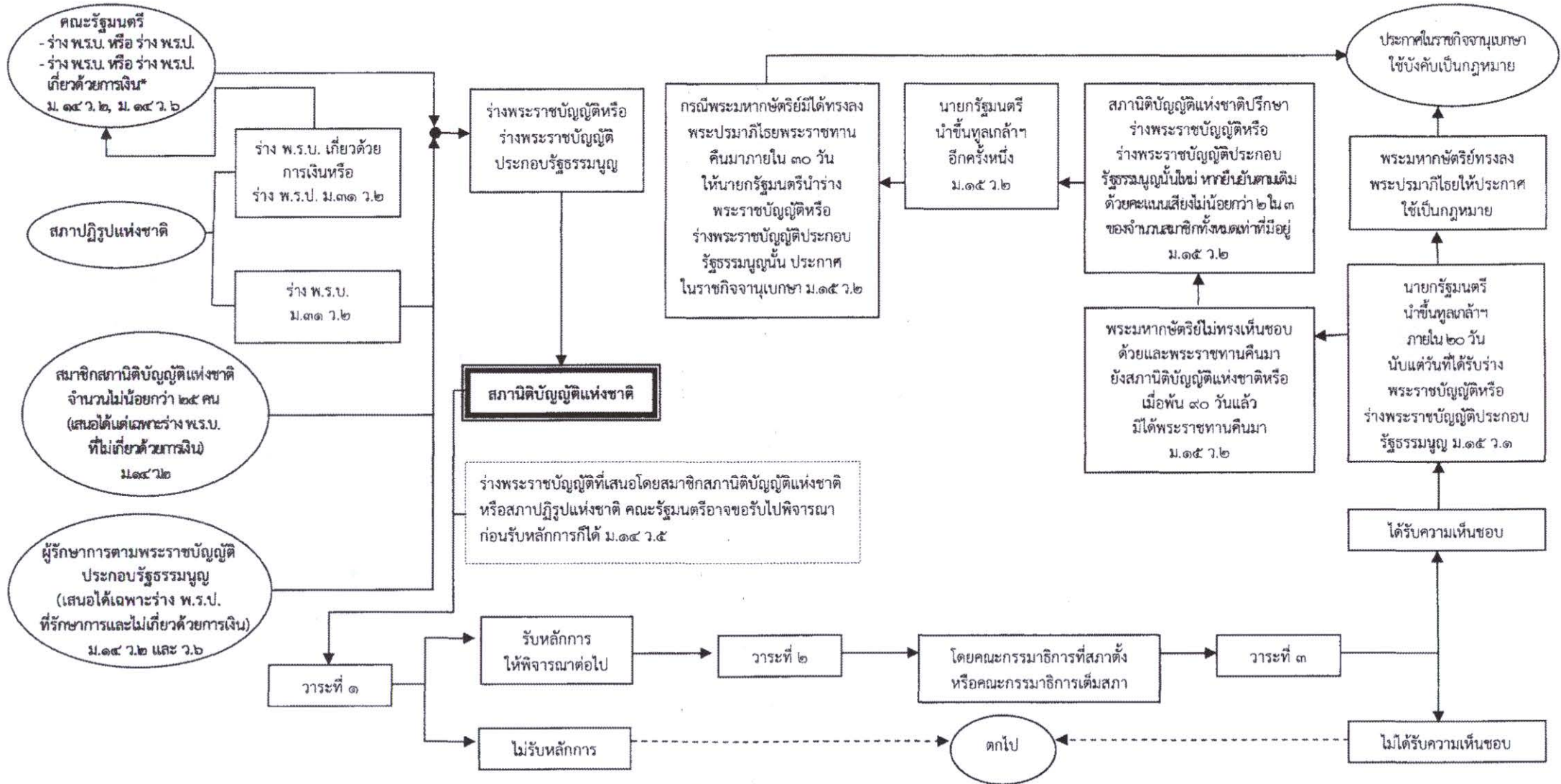
รายงาน ของ

คณะกรรมการการเลือกตั้ง
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์
เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ....

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักกรรมการ
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

กระบวนการตราพระราชบัญญัติหรือพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗

*หมายเหตุ: ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน หมายความว่า ร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการตั้งขึ้น ยกเลิก ลด เปลี่ยนแปลง แก้ไข ผ่อนหรือ
วางระเบียบการบังคับอันเกี่ยวกับภาษีหรืออากร การจัดสรร รับ รักษา หรือจ่ายเงินแผ่นดิน หรือการโอนงบประมาณรายจ่ายของแผ่นดิน การกู้เงิน
การค้ำประกัน หรือการใช้เงินกู้ หรือการดำเนินการที่ผูกพันทรัพย์สินของรัฐ หรือเงินตรา (ม.๑๔ ๖.๓)

จัดทำโดย : กลุ่มงานพัฒนากฎหมาย สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

รายงาน
ของ
คณะกรรมการการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์
เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ....
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักกรรมการ ๑
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ใบแทรก

ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ....

แก้ไขรายงานของคณะกรรมการอาหารวิสามัญ

คณะกรรมการอาหารวิสามัญ ขอแก้ไขรายงานของคณะกรรมการอาหารวิสามัญ ดังนี้

หน้า (๘) บรรทัดที่ ๑๐

จากคำว่า “มาตรา ๑๔”

“ไม่มีการแก้ไข”

แก้ไขเป็น “มาตรา ๑๔”

“มีการแก้ไข”

หน้า (๑๐) บรรทัดที่ ๑๕

จากคำว่า “มาตรา ๒๙”

“ไม่มีการแก้ไข”

แก้ไขเป็น “มาตรา ๒๙”

“มีการแก้ไข”

หน้า (๑๑) บรรทัดที่ ๗

จากคำว่า “มาตรา ๓๙”

“ไม่มีการแก้ไข”

แก้ไขเป็น “มาตรา ๓๙”

“มีการแก้ไข”

หน้า (๑๓) บรรทัดที่ ๑๕

จากคำว่า “มาตรา ๖๗”

“ไม่มีการแก้ไข”

แก้ไขเป็น “มาตรา ๖๗”

“มีการแก้ไข”

แก้ไขร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ....

คณะกรรมการอาหารวิสามัญ ขอแก้ไขร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์
เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. .... ดังนี้

หน้า ๕ บรรทัดที่ ๖

จากคำว่า “(๖) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการดูแลรักษาความสะอาด
เรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ เพื่อให้ถูกต้องตามสุขลักษณะ การจัดทำมีการรวบรวม
หรือกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล การระบายน้ำทิ้ง การระบายอากาศ รวมถึงการจัดให้มีการ
ป้องกันมิให้เกิดเหตุรำคาญและป้องกันการระบาดของโรคติดต่อหรือโรคระบาดจากสัตว์
และสุขลักษณะของผู้ปฏิบัติงานในโรงฆ่าสัตว์”

แก้ไขเป็น “(๖) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการดูแลรักษาความสะอาด
เรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ เพื่อให้ถูกต้องตามสุขลักษณะ การจัดทำมีการรวบรวม
หรือกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล การระบายน้ำทิ้ง การระบายอากาศ รวมถึงการจัดให้มีการ
ป้องกันมิให้เกิดเหตุรำคาญและป้องกันการระบาดของโรคติดต่อหรือโรคระบาดจากสัตว์
และสุขลักษณะของผู้ปฏิบัติงานในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์”

หน้า ๖ บรรทัดที่ ๑

จากคำว่า “มาตรา ๑๗ ในการพิจารณาคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ ให้มีคณะกรรมการประจำจังหวัด เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ **ประสัตว์สัตว์** และให้ความเห็นเกี่ยวกับคำขอรับใบอนุญาต ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ ผู้แทนกรมควบคุมโรค ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม ผู้แทนกรมอนามัย ผู้แทนสำนักอนามัยกรุงเทพมหานคร และผู้อำนวยการเขตของพื้นที่ที่ระบุในคำขอรับใบอนุญาต เป็นกรรมการ

(๒) ในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ท้องถิ่นจังหวัด นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด อุตสาหกรรมจังหวัด นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด และผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของพื้นที่ที่ระบุในคำขอรับใบอนุญาต และ ผู้แทนหอการค้าจังหวัด เป็นกรรมการ

ให้นายทะเบียนเป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับแก่การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการประจำจังหวัดโดยอนุโลม”

แก้ไขเป็น “มาตรา ๑๗ ในการพิจารณาคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ ให้มีคณะกรรมการประจำจังหวัด เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ **ประสัตว์สัตว์** และให้ความเห็นเกี่ยวกับคำขอรับใบอนุญาต ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ ผู้แทนกรมควบคุมโรค ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม ผู้แทนกรมอนามัย ผู้แทนสำนักอนามัยกรุงเทพมหานคร และผู้อำนวยการเขตของพื้นที่ที่ระบุในคำขอรับใบอนุญาต เป็นกรรมการ

(๒) ในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ท้องถิ่นจังหวัด นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด อุตสาหกรรมจังหวัด นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด และผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของพื้นที่ที่ระบุในคำขอรับใบอนุญาต และ ผู้แทนหอการค้าจังหวัด เป็นกรรมการ

ให้นายทะเบียนเป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับแก่การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการประจำจังหวัดโดยอนุโลม”

หน้า ๘ บรรทัดที่ ๑๗

จากคำว่า “มาตรา ๒๙ ในกรณีที่ใบอนุญาตสิ้นอายุหรือมิได้รับการต่ออายุใบอนุญาต ให้ผู้รับใบอนุญาตมีหน้าที่ทำความสะอาดเรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ให้อยู่ในสภาพที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพและอนามัยของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมที่อยู่บริเวณใกล้เคียงให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุหรือนับแต่วันที่มิคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาตให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๘ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

แก้ไขเป็น “มาตรา ๒๙ ในกรณีที่ใบอนุญาตสิ้นอายุหรือมิได้รับการต่ออายุใบอนุญาต ให้ผู้รับใบอนุญาตมีหน้าที่ทำความสะอาดเรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ให้อยู่ในสภาพที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพและอนามัยของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมที่อยู่บริเวณใกล้เคียงให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุหรือนับแต่วันที่มิคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาตให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๒๘ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

หน้า ๘ บรรทัดที่ ๒๔

จากคำว่า “มาตรา ๓๐ ให้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่งตั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์สำหรับโรงฆ่าสัตว์ประเภทที่**ได้รับ**ครุฑมหาดไทยเป็นโรงฆ่าสัตว์เพื่อตรึงสัตว์เนื้อสัตว์ **ภายในประเทศ**ที่ตั้งอยู่ภายในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น **และให้อธิบดีแต่งตั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์สำหรับ**วันแต่โรงฆ่าสัตว์**ประเภทที่**ได้รับครุฑมหาดไทยเป็นโรงฆ่าสัตว์เพื่อการส่งออกด้วย **ให้อธิบดีเป็นผู้แต่งตั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์**

การแต่งตั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามวรรคหนึ่ง ต้องแต่งตั้งจากผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ หรือบุคคลซึ่งผ่านการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและการตรวจเนื้อสัตว์ตามหลักสูตรที่กรมปศุสัตว์หรือสัตวแพทยสภาให้การรับรอง และได้รับการขึ้นทะเบียนไว้กับกรมปศุสัตว์”

แก้ไขเป็น “มาตรา ๓๐ ให้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่งตั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์สำหรับโรงฆ่าสัตว์**ประเภทที่**ได้รับครุฑมหาดไทยเป็นโรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ **ภายในประเทศ**ที่ตั้งอยู่ภายในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น **และให้อธิบดีแต่งตั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์สำหรับ**วันแต่โรงฆ่าสัตว์**ประเภทที่**ได้รับครุฑมหาดไทยเป็นโรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์เพื่อการส่งออกด้วย **ให้อธิบดีเป็นผู้แต่งตั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์**

การแต่งตั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามวรรคหนึ่ง ต้องแต่งตั้งจาก**บุคคล**ผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ หรือบุคคลซึ่งผ่านการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและการตรวจเนื้อสัตว์ตามหลักสูตรที่กรมปศุสัตว์หรือสัตวแพทยสภาให้การรับรอง และ**บุคคลทั้งสองประเภทดังกล่าวต้อง**ได้รับการขึ้นทะเบียนไว้กับกรมปศุสัตว์”

หน้า ๙ บรรทัดที่ ๑

จากคำว่า “มาตรา ๓๑ ผู้ใดประสงค์จะฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ ให้แจ้งชนิดและจำนวนสัตว์ที่จะฆ่า แหล่งที่มาของสัตว์ที่จะฆ่า วันและเวลาที่จะฆ่าสัตว์ และชื่อของโรงฆ่าสัตว์ต่อพนักงานท้องถิ่น และเสียอากรการฆ่าสัตว์ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง **และหากเป็นกรณี**วันแต่การฆ่าสัตว์เพื่อการส่งออกด้วย ให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ด้วย

เมื่อได้เสียอาการการฆ่าสัตว์ตามวรรคหนึ่งแล้ว **ในกรณีครรถ์สัตว์เพื่อควรสังฆน่วยเนื้อสัตว์ศดยในประเทศ** ให้พนักงานท้องถิ่นออกหลักฐานการรับแจ้งเป็นหนังสือให้แก่ผู้ซึ่งแจ้งความประสงค์ตามวรรคหนึ่ง โดยต้องกำหนดจำนวนสัตว์ แหล่งที่มาของสัตว์ที่จะฆ่า วันและเวลาในการฆ่าสัตว์ด้วย **ในวันแต่กรณีการฆ่าสัตว์เพื่อการส่งออกด้วย** ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกหลักฐานการรับแจ้ง

การแจ้งการฆ่าสัตว์และการออกหลักฐานการรับแจ้งตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามแบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์กำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

แก้ไขเป็น “มาตรา ๓๑ ผู้ใดประสงค์จะฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ ให้แจ้งชนิดและจำนวนสัตว์ที่จะฆ่า แหล่งที่มาของสัตว์ที่จะฆ่า วันและเวลาที่ฆ่าสัตว์ และชื่อของโรงฆ่าสัตว์ ต่อพนักงานท้องถิ่น และเสียอาการการฆ่าสัตว์ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง **และเหตุเช่นกรณีวันแต่การฆ่าสัตว์เพื่อการส่งออกด้วย** ให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ด้วย

เมื่อได้เสียอาการการฆ่าสัตว์ตามวรรคหนึ่งแล้ว **ในกรณีครรถ์สัตว์เพื่อควรสังฆน่วยเนื้อสัตว์ศดยในประเทศ** ให้พนักงานท้องถิ่นออกหลักฐานการรับแจ้งเป็นหนังสือให้แก่ผู้ซึ่งแจ้งความประสงค์ตามวรรคหนึ่ง โดยต้องกำหนดจำนวนสัตว์ แหล่งที่มาของสัตว์ที่จะฆ่า วันและเวลาในการฆ่าสัตว์ด้วย **ในกรณีวันแต่การฆ่าสัตว์เพื่อการส่งออกด้วย** ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกหลักฐานการรับแจ้ง

การแจ้งการฆ่าสัตว์และการออกหลักฐานการรับแจ้งตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามแบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์กำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

หน้า ๙ บรรทัดที่ ๑๘

จากคำว่า “มาตรา ๓๔ ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ทำการตรวจโรคสัตว์ก่อนการฆ่าสัตว์ และในกรณีที่พนักงานตรวจโรคสัตว์มีเหตุอันควรสงสัยว่าสัตว์ที่จะฆ่านั้นเป็นโรคระบาด หรือเป็นโรค หรือมีสารตกค้างที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค หรือมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้น เป็นอาหาร ตามที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีอำนาจสั่งงดการฆ่าสัตว์และแยกสัตว์นั้นไว้เพื่อตรวจพิสูจน์ได้

ในกรณีที่ได้ทำการตรวจพิสูจน์แล้วพบว่าสัตว์ที่จะฆ่านั้นไม่เป็นโรคระบาด ไม่เป็นโรค ไม่มีสารตกค้างที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค หรือมีความเหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีคำสั่งให้ฆ่าสัตว์นั้นได้

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่จะฆ่านั้นเป็นโรคระบาด หรือเป็นโรค หรือมีสารตกค้างที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค หรือมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีคำสั่งงดการฆ่าสัตว์ และแจ้งต่อพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ แล้วแต่กรณี เพื่อคืนเงินอาการการฆ่าสัตว์แก่ผู้ซึ่งประสงค์จะฆ่าสัตว์นั้น

ในกรณีที่เกิดโรคระบาดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าสัตว์ที่จะฆ่าเป็นโรคระบาด ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

การตรวจโรคและการตรวจพิสูจน์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข
ที่อธิบดีประกาศกำหนด”

แก้ไขเป็น “มาตรา ๓๔ ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ทำการตรวจโรคสัตว์ก่อนการฆ่าสัตว์
และในกรณีที่พนักงานตรวจโรคสัตว์มีเหตุอันควรสงสัยว่าสัตว์ที่จะฆ่านั้นเป็นโรคระบาด หรือเป็นโรค
หรือมีสารตกค้างที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค หรือมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้น
เป็นอาหาร **ทั้งนี้** ตามที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีอำนาจ
สั่งงดการฆ่าสัตว์และแยกสัตว์นั้นไว้เพื่อตรวจพิสูจน์ได้

ในกรณีที่ได้ทำการตรวจพิสูจน์แล้วพบว่าสัตว์ที่จะฆ่านั้นไม่เป็นโรคระบาด ไม่เป็นโรค
ไม่มีสารตกค้างที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค หรือมีความเหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร
ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีคำสั่งให้ฆ่าสัตว์นั้นได้

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่จะฆ่านั้นเป็นโรคระบาด หรือเป็นโรค หรือมีสารตกค้าง
ที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค หรือมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร ให้พนักงาน
ตรวจโรคสัตว์มีคำสั่งงดการฆ่าสัตว์ และแจ้งต่อพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ แล้วแต่กรณี
เพื่อคืนเงินอากรการฆ่าสัตว์แก่ผู้ที่ประสงค์จะฆ่าสัตว์นั้น

ในกรณีที่เกิดโรคระบาดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าสัตว์ที่จะฆ่าเป็นโรคระบาด
ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

การตรวจโรคและการตรวจพิสูจน์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข
ที่อธิบดีประกาศกำหนด”

หน้า ๑๐ บรรทัดที่ ๑

จากคำว่า “มาตรา ๓๕ เมื่อได้ฆ่าสัตว์แล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดนำเนื้อสัตว์ออกจากโรงฆ่าสัตว์
ก่อนที่พนักงานตรวจโรคสัตว์จะรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์นั้น

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่ฆ่านั้นเป็นโรคระบาด หรือเป็นโรค หรือมีสารตกค้างที่เป็น
อันตรายต่อผู้บริโภค หรือมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อของสัตว์นั้นเป็นอาหารตามที่อธิบดีประกาศ
ตามมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีอำนาจทำลายเนื้อสัตว์นั้นทั้งหมดหรือบางส่วน
หรือสั่งให้จัดทำให้เป็นเนื้อสัตว์ที่เหมาะสมสำหรับการบริโภคก่อนได้

ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องผสมประสงค์จะฆ่าสัตว์เพื่อควรจำหน่ายเนื้อสัตว์ตามมาตร ๓๓
วรรคหนึ่ง เสียค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

การรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข
ที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

แก้ไขเป็น “มาตรา ๓๕ เมื่อได้ฆ่าสัตว์แล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดนำเนื้อสัตว์ออกจากโรงฆ่าสัตว์
ก่อนที่พนักงานตรวจโรคสัตว์จะรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์นั้น

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่ฆ่านั้นเป็นโรคระบาด หรือเป็นโรค หรือมีสารตกค้างที่เป็น
อันตรายต่อผู้บริโภค หรือมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อของสัตว์นั้นเป็นอาหารตามที่อธิบดีประกาศ
ตามมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีอำนาจทำลายเนื้อสัตว์นั้นทั้งหมดหรือบางส่วน
หรือสั่งให้จัดทำให้เป็นเนื้อสัตว์ที่เหมาะสมสำหรับการบริโภคก่อนได้

ให้ผู้แจ้งความประสงค์ฆ่าสัตว์เพื่อสรรเสริญนieszสัตว์ตนมวตว ๓๓
วรรคหนึ่ง เสียค่าธรรมเนียมการรับรองให้สัตว์นieszสัตว์ตนมวตวที่กำหนดในกฎกระทรวง
การรับรองให้จำหน่ายนieszสัตว์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข
ที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

หน้า ๑๐ บรรทัดที่ ๒๓

จากคำว่า “มาตรา ๓๓ ห้ามมิให้ผู้ใดฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายนieszสัตว์
ในกรณีที่ปรากฏว่าท้องที่ใดไม่มีโรงฆ่าสัตว์ หรือกรณีที่มีเหตุผลสมควรเป็นพิเศษ
ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศยกเว้นมิให้นำความ
ในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับได้

ให้นำบัญญัติมาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๔ มาใช้บังคับกับการฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์
เพื่อการจำหน่ายนieszสัตว์ตามมาตรา นี้โดยอนุโลม”

แก้ไขเป็น “มาตรา ๓๓ ห้ามมิให้ผู้ใดฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายนieszสัตว์
ในกรณีที่ปรากฏว่าท้องที่ใดไม่มีโรงฆ่าสัตว์ หรือกรณีที่มีเหตุผลสมควรเป็นพิเศษ
ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศยกเว้นกำหนดสถานที่
ฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายนieszสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์เป็นครั้งคราว และมีให้นำความในวรรคหนึ่ง
มาใช้บังคับได้

ให้นำบัญญัติมาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๔ มาใช้บังคับกับการฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์
เพื่อการจำหน่ายนieszสัตว์ตามมาตรา นี้โดยอนุโลม”

หน้า ๑๐ บรรทัดที่ ๒๔

จากคำว่า “มาตรา ๔๐ เมื่อได้ฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ตามมาตรา ๓๓ แล้ว ห้ามมิให้
ผู้ใดนำนieszสัตว์ออกจากสถานที่ทำการฆ่าสัตว์ก่อนที่พนักงานตรวจโรคสัตว์จะรับรองให้จำหน่าย
นieszสัตว์นั้นแล้ว

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่ฆ่านั้นเป็นโรคระบาด หรือเป็นโรค หรือมีสารตกค้างที่เป็น
อันตรายต่อผู้บริโภค หรือมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อของสัตว์นั้นเป็นอาหารตามที่อธิบดีประกาศ
ตามมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีอำนาจทำลายนieszสัตว์นั้นทั้งหมด
หรือบางส่วน หรือสั่งให้จัดทำให้เป็นนieszสัตว์ที่เหมาะสมสำหรับการบริโภคก่อนได้

เจ้าของสัตว์ที่แจ้งการฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ต้องเสียค่าธรรมเนียมการรับรอง
ให้จำหน่ายนieszสัตว์ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

การรับรองให้จำหน่ายนieszสัตว์ของสัตว์ที่ฆ่านอกโรงฆ่าสัตว์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

แก้ไขเป็น “มาตรา ๔๐ เมื่อได้ฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ตามมาตรา ๓๓ แล้ว ห้ามมิให้
ผู้ใดนำนieszสัตว์ออกจากสถานที่ทำการฆ่าสัตว์ก่อนที่พนักงานตรวจโรคสัตว์จะรับรองให้จำหน่าย
นieszสัตว์นั้นแล้ว

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่ฆ่านั้นเป็นโรคระบาด หรือเป็นโรค หรือมีสารตกค้างที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค หรือมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อของสัตว์นั้นเป็นอาหารตามที่อธิบดีประกาศตามมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีอำนาจทำลายเนื้อสัตว์นั้นทั้งหมด หรือบางส่วน หรือสั่งให้จัดทำเป็นเนื้อสัตว์ที่เหมาะสมสำหรับการบริโภคก่อนได้

เจ้าของสัตว์ที่แจ้งการฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ต้องเสียค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

การรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ฆ่านอกโรงฆ่าสัตว์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

หน้า ๑๖ บรรทัดที่ ๕

จากคำว่า “มาตรา ๖๗ โบนุญาตหรือการอนุญาตใด ๆ ที่ได้ให้ไว้ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นใบอนุญาตหรือการอนุญาตที่ได้ออกให้ตามพระราชบัญญัตินี้

ใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งให้มีอายุห้าปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ”

แก้ไขเป็น “มาตรา ๖๗ โบนุญาตหรือการอนุญาตใด ๆ ที่ได้ให้ไว้ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นใบอนุญาตหรือการอนุญาตที่ได้ออกให้ตามพระราชบัญญัตินี้

ใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งให้มีอายุห้าปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ”

หน้า ๑๖ บรรทัดที่ ๑๒

จากคำว่า “มาตรา ๖๙ บรรดากฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ และคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

การดำเนินการออกกฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ”

แก้ไขเป็น “มาตรา ๖๙ บรรดากฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ และคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

การดำเนินการออกกฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ และคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ”

(สำเนา)

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. .... สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ที่ สว (สนช)(กมธ ๑) ๐๐๐๙/ (ร๑๗) วันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๙

เรื่อง รายงานการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ตามที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๙ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ซึ่งกรรมาธิการวิสามัญคณะนี้ ประกอบด้วย

๑. พลโท จเรศักดิ์ อานุภาพ
๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ
๓. นางสาวณัฐภัทร ถวัลย์โพธิ
๔. พลเอก ไตรรัตน์ รังคะรัตน์
๕. นายธีรารัง ทิศนาญชลี
๖. นายนิรวัชช์ ปุณณกันต์
๗. นายบรมเมศร์ อีระคำศรี
๘. นายพจน์ อร่ามวัฒนานนท์
๙. คุณพรทิพย์ จาละ
๑๐. นายพรศักดิ์ เจียรณัย
๑๑. พลอากาศเอก ไพศาล สัตบุตร์
๑๒. นายสรวิศ ธานีโต
๑๓. นายสาธิต ชาญเชาว์กุล
๑๔. พลโท สุวโรจน์ ทิพย์มงคล
๑๕. นายอนุมัติ อามัด

บัดนี้ ...

บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว
จึงกราบเรียนมาเพื่อได้โปรดนำเสนอต่อที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป

(ลงชื่อ) อังร ทัศนัญชลี

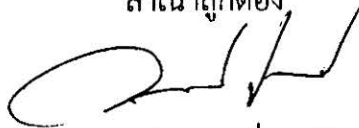
(นายอังร ทัศนัญชลี)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ....

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำเนาถูกต้อง

(นายวิทยา พิมพ์)

ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ....

สำนักกรรมาธิการ ๑

ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ

โทรศัพท์ ๐ ๒๘๓๑ ๙๑๖๖ - ๗

โทรสาร ๐ ๒๘๓๑ ๙๑๖๗

วิทยา พิมพ์

ประเสริฐ/กมลชัย/วรวรรณ ทาน ๑

คกก.ตรวจทานร่างฯ กมธ. ๑ ทาน ๒

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ....
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๙ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ไว้พิจารณา และตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๑๕ วัน โดยมีกำหนดเวลาปฏิบัติงานภายใน ๖๐ วัน ต่อมาในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๓๓/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ครั้งที่ ๒๑/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ครั้งที่ ๒๖/๒๕๕๙ วันพฤหัสบดีที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๙ และครั้งที่ ๓๕/๒๕๕๙ วันศุกร์ที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ ที่ประชุมได้ลงมติให้ขยายเวลาปฏิบัติงานออกไปอีกครั้งละ ๓๐ วัน นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเสร็จแล้ว
ปรากฏผล ดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญได้มีมติเลือกตำแหน่งต่าง ๆ ดังนี้

๑.๑ นายธีรพงศ์ ทัศนัญชลี	เป็นประธานคณะกรรมการวิสามัญ
๑.๒ นายพรศักดิ์ เจียรณัย	เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญ คนที่หนึ่ง
๑.๓ พลอากาศเอก ไพศาล สีตบุตร	เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญ คนที่สอง
๑.๔ พลโท จเรศักดิ์ อานุภาพ	เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญ คนที่สาม
๑.๕ นายสาธิต ชาญเชาวน์กุล	เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญ คนที่สี่
๑.๖ นายอนุวัติ আহมัด	เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญ คนที่ห้า
๑.๗ นายสรวิศ ธานีโต	เป็นเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ
๑.๘ นายนิรวิชัย ปุณณกันต์	เป็นโฆษกคณะกรรมการวิสามัญ
๑.๙ นายพจน์ อร่ามวัฒนานนท์	เป็นโฆษกคณะกรรมการวิสามัญ
๑.๑๐ ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ	เป็นกรรมการวิสามัญและที่ปรึกษา
๑.๑๑ พลเอก ไตรรัตน์ รังคะรัตน์	เป็นกรรมการวิสามัญและที่ปรึกษา
๑.๑๒ คุณพรทิพย์ จาละ	เป็นกรรมการวิสามัญและที่ปรึกษา
๑.๑๓ พลโท สุวโรจน์ ทิพย์มงคล	เป็นกรรมการวิสามัญและที่ปรึกษา

๒. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญได้มีมติตั้งที่ปรึกษา ดังนี้

๒.๑ นายยุคล ลิ้มแหลมทอง	อดีตรองนายกรัฐมนตรี และอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
๒.๒ นายพิศาล พงศาพิชณ์	รองเลขาธิการสำนักมาตรฐานสินค้าเกษตร และอาหารแห่งชาติ
๒.๓ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุเจตน์ ชื่นชม	รองคณบดี บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน
๒.๔ นายสมชวน รัตนมังคลานนท์	ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาระบบและรับรอง มาตรฐานสินค้าปศุสัตว์ กรมปศุสัตว์
๒.๕ นายไพโรจน์ สันตนิรันดร์	ผู้อำนวยการสำนักงานสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม กรุงเทพมหานคร
๒.๖ นายภูวนันท์ ธนัญเกียรติ	ผู้อำนวยการส่วนมาตรฐานการบริการท้องถิ่น กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
๒.๗ นายคึกฤทธิ์ อารีปกรณ์	ผู้จัดการสมาคมผู้ผลิตไก่เพื่อส่งออกไทย
๒.๘ รองศาสตราจารย์จุฑารัตน์ เศรษฐกุล	อดีตหัวหน้าศูนย์เครือข่ายการวิจัย เทคโนโลยีเนื้อสัตว์ สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ปรึกษาสถาบันอาหาร
๒.๙ นางนันทิยา อุ่นประเสริฐ	ที่ปรึกษาสถาบันอาหาร
๒.๑๐ นายศักดิ์ณรงค์ ศิริพร ณ ราชสีมา	ที่ปรึกษาสถาบันอาหาร

๓. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญได้มีมติแต่งตั้ง นายวิทยา เทียงแท้
สำนักกรรมการ ๑ ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญตามข้อบังคับการประชุม
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๙๑ วรรคสาม

๔. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็น ดังนี้

สำนักนายกรัฐมนตรี

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๑) นางสาวกิตติลักษณ์ ภูวัฒนาติกุล	นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการพิเศษ
๒) นางสาวไพบรมา สิงห์รักษ์	นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการ
๓) นายสันติชัย สุขราษฎร์	นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการ

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๑) นายก่อเกียรติ สมประสงค์	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน ชำนาญการพิเศษ
๒) นางสาวณัฐธา มั่นคง	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

กรมปศุสัตว์

๑) นายสุเทพ ยิ้มละมุน	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
๒) นายเชาวฤทธิ์ บุญมาทิต	ผู้อำนวยการกองแผนงาน
๓) นายพัฒนพงษ์ โลหะอนุกุล	นายสัตวแพทย์ชำนาญการพิเศษ
๔) นายมารุต เชียงเถียร	นายสัตวแพทย์ชำนาญการพิเศษ
๕) นางสาวสมาลี จำเริญ	นิติกรชำนาญการ
๖) นายจิรภัทร อินทร์สุข	นิติกรปฏิบัติการ
๗) นางสาวสุฉัตรฯ สุขศิริ	นิติกร
๘) นางสาววารีย์ ไหวดี	นักจัดการงานทั่วไป

กระทรวงคมนาคม

สำนักงานปลัดกระทรวง

- นางสาวศิรินทรรัตน์ กังสวิวัฒน์	นิติกรชำนาญการพิเศษ

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กรมควบคุมมลพิษ

๑) นายรังสรรค์ ปิ่นทอง	ผู้อำนวยการสำนักจัดการคุณภาพน้ำ
๒) นายสายชล แสงให้สุข	ผู้อำนวยการฝ่ายน้ำเสียเกษตรกรรม
๓) นายบุญเต็ม โชติวัฒนศิริ	นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการพิเศษ
๔) นางสาวภิตินันท์ อรทัย	นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการ

กระทรวงพาณิชย์

กรมการค้าต่างประเทศ

- นางสาวสาริกา เทพเดชา	นักวิชาการพาณิชย์ชำนาญการ

กระทรวงวัฒนธรรม

สำนักงานปลัดกระทรวง

- นางสาวอัญชลี ทำนุรัฐ	นิติกรชำนาญการพิเศษ

กระทรวงสาธารณสุข

กรมอนามัย

๑) นางสาววิภา รุจิจนากุล	นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ
๒) นางสาวอังคณา คงกัน	นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ
๓) นางสาวสกุณา คุณวโรตม์	นักวิชาการสาธารณสุขปฏิบัติการ
๔) นางสาวรัตนา เฒ่าอุดม	นักวิชาการสาธารณสุข
๕) นายเจริญ แซ่เท้า	นิติกร
๖) นางนิตดา วิไลกิจวัฒน์	นิติกร
๗) นางสาวปาริชาติ สุริยะฉาย	นิติกร

กระทรวงอุตสาหกรรม

กรมโรงงานอุตสาหกรรม

๑) นายบุญโชค คงสุริยะภิญโญ	ผู้อำนวยการสำนักโรงงานอุตสาหกรรมสาขา ๑
๒) นายนิพนธ์ บุญเพ็ง	ผู้อำนวยการส่วนที่ ๒
	สำนักโรงงานอุตสาหกรรมสาขา ๑

๕. ผู้ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญได้เชิญมาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

กระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

๑) นายยรรยง ราชานนท์	ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านกฎหมาย
๒) นางสาวบุษรา อิศรางกูร ณ อยุธยา	นิติกรชำนาญการ
๓) นายนราธิป หนูเจริญ	นักวิชาการคลังปฏิบัติการ

กระทรวงคมนาคม

กรมการขนส่งทางบก

๑) นางสาวรัตนา อิทธิอมร	ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านการขนส่งสินค้า
๒) นางสุภา จอมพันธ์	นิติกรชำนาญการพิเศษ
๓) นายปริญญา หัสดิษฐ ณ อยุธยา	นักวิชาการขนส่งชำนาญการ
๔) นางฐิติรัตน์ พีชโรจน์	นิติกรปฏิบัติการ

สมาคมผู้ผลิตไก่เพื่อส่งออกไทย

๑) นายแพทย์อนันต์ ศิริมงคลเกษม	นายกสมาคม
๒) นายประเสริฐ อนุชिरาชีวะ	เลขาธิการสมาคม
๓) นางสาวสุภัทรา เล็กสุขวงษ์	เจ้าหน้าที่สมาคม

สมาคมส่งเสริมการเลี้ยงไก่แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์

- นายวีระ กสานติกุล	กรรมการสมาคม

สมาคมผู้ผลิตและแปรรูปสุกรเพื่อการส่งออก

๑) นายบุญเพ็ง สันติวัฒนธรรม	นายกสมาคม
๒) นายพีรวัฒน์ น้อยทรัพย์	เจ้าหน้าที่สมาคม
๓) นางสาวรัตดาวรรณ ชินปะ	เจ้าหน้าที่สมาคม

สมาคมผู้เลี้ยงสุกรแห่งชาติ

๑) นางสาวสมพร กมลพรสิน	ผู้จัดการสมาคม
๒) นายอานัน ไตรเดชาพงศ์	สมาชิกสมาคม

สมาคมผู้เลี้ยงโคเนื้อแห่งประเทศไทย

๑) นายสิทธิพร บุรณันท์	อุปนายกสมาคม
๒) นายสุรชัย เปี่ยมคล้า	เลขานุการสมาคม
๓) นายสุพจน์ บินยุชบ	สมาชิกสมาคม

สมาคมผู้เลี้ยงไก่เนื้อเพื่อการส่งออก

๑) นายณัฐศักดิ์ พัฒนกุลชัย	อุปนายกสมาคม
๒) นายจ๋านง อินทสุวรรณ	สมาชิกสมาคม

บริษัท นเรศฟาร์ม จำกัด

- นายนเรศ บินมาลา	ประธานบริษัท

บริษัท อีบรอฮีม แอนด์ บีฟ จำกัด

- นายไพฑูรณ อี๊กหาญ	กรรมการผู้จัดการ

สหกรณ์เครือข่ายโคเนื้อ จำกัด

- นายวิพิชญ์ ไชยศรีสงคราม	สมาชิกสหกรณ์

มูลนิธิเพื่อผู้บริโภค

- รองศาสตราจารย์จันทร์เพ็ญ วิวัฒน์	ประธานมูลนิธิ

๖. คณะกรรมการวิสามัญได้เดินทางไปศึกษาดูงานและรับทราบปัญหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับโรงฆ่าสัตว์ ณ บริษัท อาหารเบทเทอร์ จำกัด และโรงฆ่าสัตว์เทศบาลเมืองกระทู้มแบน อำเภอกะทู้มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ในวันจันทร์ที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

๗. ร่างพระราชบัญญัตินี้มีกรรมการวิสามัญสงวนความเห็น จำนวน ๑ คน คือ
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ

๘. ร่างพระราชบัญญัตินี้มีสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติเสนอคำแปรญัตติ จำนวน ๕ คน ดังนี้

- ๑) พันตำรวจโท พงษ์ชัย วราชาติ
- ๒) นายสุพันธุ์ มงคลสุธี
- ๓) นายเจตน์ ศิรธรานนท์
- ๔) นายนิพนธ์ นราพิทักษ์กุล
- ๕) พลเอก ดนัย มีชูเวช

อนึ่ง คำแปรญัตติของ พลเอก ดนัย มีชูเวช เป็นอันตกไปตามข้อบังคับการประชุม สภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๙๘

๙. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕

ไม่มีการแก้ไข

นายสุพันธ์ มงคลสุธี

ขอแปรญัตติเพิ่มความ
เป็น วรรคสาม ของมาตรา ๕ ดังนี้

“การออกกฎกระทรวงกำหนดอากรและค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัตินี้
ต้องคำนึงถึงผลกระทบต่อราคาสินค้า ความสามารถแข่งขันในด้านการส่งออก ระบบเศรษฐกิจและ
สังคมโดยรวมของประเทศ และจะต้องมีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนเสียก่อน”

คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

หมวด ๑ คณะกรรมการกำกับดูแล
การประกอบกิจการฆ่าสัตว์

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒

มีการแก้ไข

นายเจตน์ ศิรธรานนท์

ขอแปรญัตติ ดังนี้

“มาตรา ๒ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการกำกับดูแล
การประกอบกิจการฆ่าสัตว์” ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นประธานกรรมการ
อธิบดีกรมการขนส่งทางบก อธิบดีกรมการค้าภายใน อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ อธิบดีกรมโยธาธิการและ
ผังเมือง อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อธิบดีกรมอนามัย
อธิบดีกรมควบคุมโรค เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค และนายกสัตวแพทยสภา เป็นกรรมการ
โดยตำแหน่ง และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์แต่งตั้งจำนวนไม่เกินห้าคน
เป็นกรรมการ

ให้อธิบดีเป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ต้องมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ หรือประสบการณ์
ในด้านการค้า การลงทุน การตลาด การเลี้ยงสัตว์ หรือการประกอบกิจการฆ่าสัตว์”

คณะกรรมการเห็นด้วยและได้แก้ไขแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

นายสุพันธุ์ มงคลสุธี

ขอแปรญัตติ ดังนี้

“มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการกำกับดูแล
การประกอบกิจการฆ่าสัตว์” ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นประธานกรรมการ
อธิบดีกรมการขนส่งทางบก อธิบดีกรมการค้าภายใน อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ อธิบดีกรมโยธาธิการและ
ผังเมือง อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อธิบดีกรมอนามัย
เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค และนายกสัตวแพทยสภา เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง
และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์แต่งตั้งจำนวนไม่เกินห้าคน เป็นกรรมการ

ให้อธิบดีเป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ต้องมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ หรือประสบการณ์
ในด้านการค้า การลงทุน การตลาด การเลี้ยงสัตว์ หรือการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ อย่างน้อยต้องมีผู้แทน
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยหนึ่งคน และสภาหอการค้าแห่งประเทศไทยหนึ่งคน”

คณะกรรมการเห็นด้วยในหลักการ

และได้แก้ไขแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

นายนิพนธ์ นราพิทักษ์กุล

ขอแปรญัตติ ดังนี้

“มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการกำกับดูแล
การประกอบกิจการฆ่าสัตว์” ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นประธานกรรมการ
อธิบดีกรมการขนส่งทางบก อธิบดีกรมการค้าภายใน อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ
อธิบดีกรมควบคุมโรค อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม อธิบดี
กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อธิบดีกรมอนามัย เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค และนายก
สัตวแพทยสภา เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
แต่งตั้งจำนวนไม่เกินห้าคน เป็นกรรมการ

ให้อธิบดีเป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ต้องมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ หรือประสบการณ์
ในด้านการค้า การลงทุน การตลาด การเลี้ยงสัตว์ หรือการประกอบกิจการฆ่าสัตว์”

คณะกรรมการเห็นด้วยบางส่วน

และได้แก้ไขแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๙ นายสุพันธุ์ มงคลสุธี	ไม่มีการแก้ไข ขอแปรญัตติเพิ่มความ เป็น (๔/๑) ของมาตรา ๙ ดังนี้ “(๔/๑) กำหนดอัตราอากรและค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้”
คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว	ผู้แปรญัตติพอใจ
มาตรา ๑๐	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๑	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๒	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๓	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๔ พันตำรวจโท พงษ์ชัย วราชิต	ไม่มีการแก้ไข ขอแปรญัตติ ดังนี้
“มาตรา ๑๔ เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์และกำหนด มาตรการเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์สามารถปฏิบัติตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์โดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจ ออกกฎกระทรวง ดังต่อไปนี้ ฯลฯ.....ฯลฯ (๔) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขึ้นทะเบียน การเพิกถอน การขึ้นทะเบียน และคุณสมบัติของบุคคลซึ่งจะได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงานตรวจโรคสัตว์และพนักงาน เจ้าหน้าที่ การออกกฎกระทรวงตามวรรคหนึ่ง ให้สามารถกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขให้แตกต่างกันได้ตามชนิดของสัตว์และประเภทของโรงฆ่าสัตว์”	
คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว	ผู้แปรญัตติพอใจ
หมวด ๒ การประกอบกิจการฆ่าสัตว์	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๕	ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๖

ไม่มีการแก้ไข

นายสุพันธุ์ มงคลสุธี

ขอแปรญัตติ ดังนี้

“มาตรา ๑๖ ผู้ซึ่งประสงค์จะประกอบกิจการฆ่าสัตว์ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาต
ต่อนายทะเบียน พร้อมด้วยแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ซึ่ง**ฮัยหฺนฮัยตฺฮัย**มีรายการ ดังต่อไปนี้
ฯลฯ.....ฯลฯ”

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๗

มีการแก้ไข

นายเจตน์ ศิรธรานนท์

ขอแปรญัตติ ดังนี้

“มาตรา ๑๗ ในการพิจารณาคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ ให้มีคณะกรรมการ
ประจำจังหวัด เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ประจำจังหวัด
และให้ความเห็นเกี่ยวกับคำขอรับใบอนุญาต ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นประธาน
กรรมการ ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม
ผู้แทนกรมอนามัย ผู้แทนกรมควบคุมโรค และผู้อำนวยการเขตของพื้นที่ที่ระบุในคำขอรับใบอนุญาต
เป็นกรรมการ

ฯลฯ.....ฯลฯ”

คณะกรรมการธิการเห็นด้วยและได้แก้ไขแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

นายนิพนธ์ นราพิทักษ์กุล

ขอแปรญัตติ ดังนี้

“มาตรา ๑๗ ในการพิจารณาคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ ให้มีคณะกรรมการ
ประจำจังหวัด เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ประจำจังหวัด
และให้ความเห็นเกี่ยวกับคำขอรับใบอนุญาต ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นประธาน
กรรมการ ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม
ผู้แทนกรมอนามัย ประธานกรรมการอิสลามประจำกรุงเทพมหานคร และผู้อำนวยการเขตของพื้นที่ที่ระบุ
ในคำขอรับใบอนุญาต เป็นกรรมการ

(๒) ในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด
เป็นประธานกรรมการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด
อุตสาหกรรมจังหวัด นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด ประธานกรรมการอิสลามประจำจังหวัดที่มีสำนักงาน
ตั้งอยู่ และผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของพื้นที่ที่ระบุในคำขอรับใบอนุญาต เป็นกรรมการ

ให้นายทะเบียนเป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับแก่การปฏิบัติหน้าที่
ของคณะกรรมการประจำจังหวัดโดยอนุโลม”

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๑๘ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๙ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๐ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๑ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๒ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๓ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๔ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๕ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๖ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๗ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๘ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๙ ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๓ การฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๐ มีการแก้ไข

มาตรา ๓๑ มีการแก้ไข

มาตรา ๓๒ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๓ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๔ มีการแก้ไข

มาตรา ๓๕ มีการแก้ไข

มาตรา ๓๖ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๗ มีการแก้ไข

มาตรา ๓๘ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๙ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๐ มีการแก้ไข

มาตรา ๔๑ มีการแก้ไข

มาตรา ๔๒ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๓ ไม่มีการแก้ไข

พันตำรวจโท พงษ์ชัย วราชิต ขอแปรญัตติ ดังนี้

“มาตรา ๔๓ อากรการฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์
ที่เรียกเก็บตามพระราชบัญญัตินี้ในเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดในแต่ละเดือน ให้ตกเป็นรายได้
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นครั้งหนึ่ง นอกนั้นให้ส่งเป็นรายได้ของแผ่นดิน”

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

หมวด ๔ การพักใช้และการเพิกถอนใบอนุญาต ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๔ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๕ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๖ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๗ ไม่มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๔๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๕ พนักงานเจ้าหน้าที่</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๐</u> นายสุพันธุ์ มงคลสุธี “มาตรา ๕๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ มีอำนาจ ดังต่อไปนี้ ฯลฯ.....ฯลฯ (๘) ร่วมกับพนักงานตำรวจจับกุมบุคคลที่กระทำความผิดซึ่งหน้าตามพระราชบัญญัตินี้ ฯลฯ.....ฯลฯ <u>ในการปฏิบัติตามวรรคหนึ่งหากไม่พบการกระทำความผิดพนักงานเจ้าหน้าที่ ต้องเก็บรักษาข้อมูลความลับทางการค้าไว้มิให้ผู้ที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องล่วงรู้”</u>	มีการแก้ไข ขอแปรญัตติ ดังนี้
คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว	ผู้แปรญัตติพอใจ
<u>มาตรา ๕๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๖ บทกำหนดโทษ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๔</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๖</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๗</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๕๙</u>	ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖๔

ไม่มีการแก้ไข

นายสุพันธุ์ มงคลสุธี

ขอแปรญัตติเพิ่มความ

เป็นวรรคสามของมาตรา ๖๔ ดังนี้

“ผู้ใดให้หรือใช้ประโยชน์จากข้อมูลอันเป็นความลับทางการค้า ซึ่งได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๐ อันมิใช่เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๖๕

ไม่มีการแก้ไข

บทเฉพาะกาล

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖๖

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖๙

มีการแก้ไข

อัตราอากรและค่าธรรมเนียม

มีการแก้ไข

ผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ
(กรรมาธิการ)

ขอสงวนความเห็น

ให้คงอัตราอากรและ
ค่าธรรมเนียม

ใน (๑) (ฉ) และ (๒) (ฉ)

ไว้ตามร่างที่สภานิติ

บัญญัติแห่งชาติ

รับหลักการในวาระที่ ๑

๑๐. ข้อสังเกตของคณะกรรมการวิชาการวิสามัญ

คณะกรรมการวิชาการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. .... เห็นควรตั้งข้อสังเกตเพื่อเสนอต่อที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ดังนี้

๑๐.๑ การสร้างความปลอดภัยด้านอาหารอันเป็นการคุ้มครองผู้บริโภคให้ได้บริโภคเนื้อสัตว์ที่ถูกสุขอนามัยจำเป็นต้องมีการพัฒนาและการควบคุมทั้งห่วงโซ่อุปทาน กล่าวคือ ตั้งแต่วัตถุดิบผลิตอาหารสัตว์ โรงงานอาหารสัตว์ ฟาร์มเลี้ยงสัตว์ การเคลื่อนย้ายสัตว์ โรงฆ่าสัตว์ การเคลื่อนย้ายซากสัตว์ สถานที่จำหน่ายเนื้อสัตว์ และอุตสาหกรรมที่นำไปผลิตต่อเนื่อง ซึ่งในทุกขั้นตอนจะต้องมีการควบคุมให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนดและสามารถตรวจสอบย้อนกลับได้ ในเรื่องของโรงฆ่าสัตว์นั้น ปัจจุบันประเทศไทยมีโรงฆ่าสัตว์จำนวนมากที่มีมาตรฐานที่ดีเทียบเท่ากับต่างประเทศ โรงงานส่วนใหญ่มากกว่า ๒,๐๐๐ แห่ง เป็นโรงฆ่าสัตว์ขนาดเล็กที่เป็นของเอกชนรายย่อยและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จำเป็นต้องปรับปรุง แก้ไข พัฒนาให้ได้มาตรฐานที่กำหนด ดังนั้น เพื่อเป็นการจูงใจให้มีการปรับปรุง พัฒนา ซึ่งต้องใช้เงินลงทุนสูงมาก การพิจารณายกเว้น งด หรือลดการเก็บอากรและค่าธรรมเนียมต่าง ๆ เพื่อเป็นการลดภาระด้านต้นทุนให้กับผู้ประกอบการ และส่งผลกระทบต่อประชาชนที่ต้องบริโภคเนื้อสัตว์ในราคาที่สูงขึ้น และได้เนื้อสัตว์ที่ถูกสุขอนามัย รวมทั้งโรงฆ่าสัตว์และอุตสาหกรรมเลี้ยงสัตว์ทั้งระบบได้รับการพัฒนา เสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันในระยะยาวจึงควรสนับสนุนเป็นอย่างยิ่ง

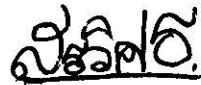
๑๐.๒ การเก็บอากรและค่าธรรมเนียม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสัตว์ปีก ซึ่งถือเป็นสัตว์เศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศและมีผลกระทบต่อบุคคลหลายฝ่ายทั้งผู้ประกอบการ ผู้บริโภค และประชาชน ซึ่งนับตั้งแต่พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ มีผลใช้บังคับ รัฐบาลไม่มีการเก็บอากรและค่าธรรมเนียมสำหรับ ไก่ เป็ด และห่าน มาโดยตลอด เนื่องจากพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๒ วรรคสองบัญญัติว่า พระราชบัญญัตินี้จะใช้บังคับในท้องที่ใดเกี่ยวกับสัตว์ที่กำหนดในกฎกระทรวงให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา โดยในปี ๒๕๓๖ รัฐบาลได้มีการออกกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๓๖) กำหนดให้ ไก่ เป็ด และห่าน เป็นสัตว์ตามความในมาตรา ๔ และกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๓๖) กำหนดให้เรียกเก็บอากรและค่าธรรมเนียม ไก่ เป็ด และห่าน ดังนี้ อากรการฆ่าสัตว์ ตัวละ ๑๐ สตางค์ ค่าธรรมเนียมโรงฆ่าสัตว์ ไก่ ตัวละ ๑๐ สตางค์ เป็ด ตัวละ ๕๐ สตางค์ และห่าน ตัวละ ๑ บาท ค่าธรรมเนียมโรงพักสัตว์ ตัวละ ๑๐ สตางค์ และค่าธรรมเนียมประทับตรารับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายเองหรือตายโดยมิได้ถูกฆ่า ตัวละ ๑๐ สตางค์ แต่กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๓๖) ใหยกเว้นสำหรับสุกร ไก่ เป็ด และห่าน เพื่อการส่งออก อย่างไรก็ดี กฎกระทรวงฉบับนี้ไม่มีผลใช้บังคับ เนื่องจากไม่ได้มีการตราพระราชกฤษฎีกา ตามความในมาตรา ๒ ของพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ จนกระทั่งในปี ๒๕๔๙ ได้มีการตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นเป็นผลให้พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และกฎกระทรวงที่ออกตามความของพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับกับ ไก่ เป็ด และห่าน แต่รัฐบาลในขณะนั้นมีนโยบายไม่เก็บอากรและค่าธรรมเนียม ไก่ เป็ด และห่าน เนื่องจากเกิดวิกฤตการณ์ใช้หวัดนกระบาด และต่อมาในปี ๒๕๕๒ รัฐบาลได้มีการออกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๕๒) กำหนดให้ยกเว้นอากรการฆ่าสัตว์ ค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ ค่าธรรมเนียมโรงฆ่าสัตว์ และค่าธรรมเนียมโรงพักสัตว์

สำหรับไก่ เป็ด หรือห่าน ที่จำหน่ายภายในประเทศด้วย จึงทำให้เห็นว่านับตั้งแต่ปี ๒๕๓๕ เป็นต้นมา รัฐบาลไม่มีการจัดเก็บอากรและค่าธรรมเนียมดังกล่าว ทั้งนี้ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตและจำหน่ายเนื้อสัตว์จำพวกไก่ เป็ด หรือห่าน ภายในประเทศ และเพื่อสนับสนุนให้ผู้ประกอบการนำสัตว์ดังกล่าวมาฆ่าในโรงฆ่าสัตว์ เพื่อที่จะได้รับการตรวจสอบจากพนักงานตรวจโรคสัตว์ก่อนมีการนำออกจำหน่าย และสามารถแข่งขันในตลาดต่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพอันเป็นการคุ้มครองสวัสดิภาพของประชาชนในด้านสาธารณสุขภายในประเทศ และส่งเสริมการพัฒนาระบบมาตรฐานและความปลอดภัยด้านอาหาร เมื่อร่างพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับเป็นกฎหมาย การเก็บอากรการฆ่าสัตว์และค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์นั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการพิจารณาอย่างรอบคอบโดยคำนึงถึงสภาวะการทางเศรษฐกิจ โอกาสและความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบกิจการ ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับผู้บริโภคและประชาชนโดยรวม ตลอดจนการกำหนดอัตราอากรและค่าธรรมเนียมดังกล่าว ควรรับฟังความคิดเห็นของคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ด้วย

๑๐.๓ ควรทบทวนบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดำเนินการด้านโรงฆ่าสัตว์ เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีศักยภาพและความพร้อมที่แตกต่างกันไม่ว่าจะเป็นด้านบุคลากร หรือด้านงบประมาณ ซึ่งการดำเนินการด้านโรงฆ่าสัตว์นั้นใช้งบประมาณในการดำเนินการค่อนข้างมาก และปัจจัยดังกล่าวเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการดำเนินการด้านโรงฆ่าสัตว์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นว่าจะมีมาตรฐานที่ดีหรือไม่ และเพื่อเป็นการลดภาระด้านงบประมาณ หรือความพร้อมด้านบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ต้องใช้ในการดำเนินการด้านโรงฆ่าสัตว์ และสามารถนำงบประมาณที่จะใช้ในส่วนนี้ไปส่งเสริมและพัฒนาบริการสาธารณะด้านอื่น ๆ ให้กับประชาชนได้มากขึ้น ดังนั้น การดำเนินการด้านโรงฆ่าสัตว์ในอนาคต ควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้ภาคเอกชนเข้ามามีบทบาทในการดำเนินการมากขึ้น รวมทั้งให้เอกชนสามารถเข้าโรงฆ่าสัตว์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ด้วย โดยกำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้กำกับดูแลการดำเนินการของเอกชน ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภคและประชาชน ตลอดจนรัฐบาลควรคำนึงถึงความพร้อมในการดำเนินการโรงฆ่าสัตว์ของภาครัฐ และโรงฆ่าสัตว์เอกชนที่มีขนาดเล็กอย่างรอบคอบเนื่องจากบทเฉพาะกาลของร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้ใบอนุญาตหรือการอนุญาตใด ๆ ที่ได้ให้ไว้ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ มีอายุอีก ๕ ปี ก่อนที่ใบอนุญาตดังกล่าวจะสิ้นอายุ รัฐบาลควรมีมาตรการส่งเสริมให้โรงฆ่าสัตว์เหล่านี้พัฒนาไปสู่มาตรฐานตามที่กฎหมายกำหนด หากไม่มีการดำเนินการดังกล่าว โรงฆ่าสัตว์บางส่วนหรือบางพื้นที่อาจต้องหยุดดำเนินการ ซึ่งจะส่งผลให้เนื้อสัตว์ในตลาดมีจำนวนลดลงและทำให้เนื้อสัตว์มีราคาสูงขึ้นได้ เนื่องจากมีจำนวนไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้บริโภค และประชาชน

๑๐.๔ การกำหนดรายละเอียดและหลักเกณฑ์ ด้านมาตรฐานโรงฆ่าสัตว์ของกรมปศุสัตว์ ควรมีความชัดเจนเพื่อให้การกำหนดหลักเกณฑ์การอนุญาตมีเอกภาพ และเป็นการส่งเสริมสุขอนามัยของผู้บริโภค โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลักเกณฑ์การอนุญาตให้ฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ต้องมีความรัดกุม รวมถึงรายละเอียดเกี่ยวกับการฆ่าสัตว์ตามพิธีกรรมทางศาสนา เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการแอบอ้างหรือการหลีกเลียงไม่ฆ่าสัตว์ในโรงฆ่าสัตว์ ตลอดจนการกำหนดหลักเกณฑ์การตรวจสอบในกระบวนการฆ่าสัตว์ การขนส่งเนื้อสัตว์ การชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์ที่มีมาตรฐาน ทั้งนี้ เพื่อสร้างความปลอดภัยด้านอาหารให้กับผู้บริโภคให้ได้บริโภคเนื้อสัตว์ที่ถูกสุขอนามัยและเป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีในด้านอาหารของประเทศไทย รวมทั้งเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภคในด้านความปลอดภัยของอาหารได้อีกด้วย

๑๑. คณะกรรมการวิสามัญได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม รวมทั้งข้อสังเกตมาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

(นายสรวิศ ธานีโต)

เลขาธิการคณะกรรมการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ....

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

(ก)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์
พ.ศ. ....

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์

เหตุผล

โดยที่กฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ซึ่งใช้บังคับมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๓๕ มีสาระสำคัญและรายละเอียดบางประการไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน โดยเฉพาะหลักเกณฑ์ในการพิจารณาอนุญาตให้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์ที่ยังขาดเอกภาพระบบการควบคุมและตรวจสอบสุขอนามัยในกระบวนการฆ่าสัตว์ยังไม่ได้มาตรฐานและไม่ครอบคลุมถึงกระบวนการขนส่งเนื้อสัตว์ ดังนั้น เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การอนุญาตให้มีเอกภาพ โดยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการพิจารณาอนุญาตตั้งแต่ต้น และสร้างระบบการควบคุมตรวจสอบคุณภาพในกระบวนการฆ่าสัตว์และการขนส่งเนื้อสัตว์ รวมถึงการชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์เพื่อการจำหน่ายให้ได้มาตรฐานยิ่งขึ้น และเพื่อสร้างความปลอดภัยด้านอาหารอันเป็นการคุ้มครองผู้บริโภคให้ได้บริโภคเนื้อสัตว์ที่ถูกสุขอนามัย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์
พ.ศ. ....

เนื้อสัตว์ โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้
“สัตว์” หมายความว่า โค กระบือ แพะ แกะ สุกร นกกระจอกเทศ ไก่ เป็ด ห่าน และสัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
“การประกอบกิจการฆ่าสัตว์” หมายความว่า การดำเนินการฆ่าสัตว์ในโรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์
“เนื้อสัตว์” หมายความว่า เนื้อหรือส่วนอื่นของสัตว์ที่ตายแล้วและยังมิได้ปรุงแต่งให้เป็นอาหารหรือมิได้ปรุงแต่งเพื่อให้คงอยู่ไม่เน่าเปื่อย ทั้งที่ชำแหละแล้วและยังมิได้ชำแหละ
“ชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์” หมายความว่า การแยกเนื้อสัตว์ตามขั้นตอนจากสัตว์ที่ตายแล้วเป็นส่วนต่าง ๆ ที่บริโภคได้และบริโภคไม่ได้ เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์

“การจำหน่ายเนื้อสัตว์” หมายความว่า การนำเนื้อสัตว์ออกขาย แจก แลกเปลี่ยน ให้ โดยเพื่อประโยชน์ในทางการค้า และให้หมายความรวมถึงการมีไว้ในครอบครอง ซึ่งเนื้อสัตว์เพื่อการจำหน่ายด้วย

“โรงพักสัตว์” หมายความว่า สถานที่พักสัตว์หรือกักสัตว์ก่อนทำการฆ่า ตามพระราชบัญญัตินี้

“โรงฆ่าสัตว์” หมายความว่า สถานที่ที่กำหนดให้ทำการฆ่าสัตว์ตามพระราชบัญญัตินี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบกิจการ ฆ่าสัตว์

“คณะกรรมการประจำจังหวัด” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาแผนงาน การประกอบกิจการฆ่าสัตว์ประจำจังหวัด

“จังหวัด” ให้หมายความรวมถึงกรุงเทพมหานครด้วย

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง แต่ไม่รวมถึง องค์การบริหารส่วนจังหวัด

“พนักงานตรวจโรคสัตว์” หมายความว่า ผู้ซึ่งผู้บริหารองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นหรืออธิบดีแต่งตั้งให้อำนาจหน้าที่ตรวจโรคสัตว์ หรือตรวจเนื้อสัตว์ ตามพระราชบัญญัตินี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งอธิบดีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการ ตามพระราชบัญญัตินี้

“พนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า ผู้ซึ่งผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่งตั้ง ให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“นายทะเบียน” หมายความว่า ผู้ซึ่งอธิบดีแต่งตั้งให้เป็นนายทะเบียนประจำจังหวัด

“ผู้อนุญาต” หมายความว่า อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตให้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมปศุสัตว์

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์และรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีอำนาจออกกฎกระทรวง และประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่การออกกฎกระทรวงกำหนดอากร และค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งการลดหรือยกเว้นอากรและค่าธรรมเนียม ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และการออกประกาศตามมาตรา ๔๒ ให้เป็นอำนาจของ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์” ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมการขนส่งทางบก อธิบดีกรมการค้าภายใน อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ อธิบดีกรมควบคุมโรค อธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อธิบดีกรมอนามัย เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ประธานสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย หรือผู้แทน และประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยหรือผู้แทน และนายกสัตวแพทยสภา เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์แต่งตั้งจำนวนไม่เกินห้าคน เป็นกรรมการ

ให้อธิบดีเป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ต้องมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ หรือประสบการณ์ ในด้านการค้า การลงทุน การตลาด การเลี้ยงสัตว์ หรือการประกอบกิจการฆ่าสัตว์

มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ หรือแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างหรือเป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้ว

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวรรคหนึ่ง หากยังมีได้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไป จนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ให้ออก เพราะบกพร่อง

ต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิด

ที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๙ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) ให้คำแนะนำต่อรัฐมนตรีในการกำหนดมาตรการเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ที่ได้มาตรฐานตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) ให้คำแนะนำต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในการออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๑๔
- (๓) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัตินี้
- (๔) กำกับดูแลการอนุญาตและการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้
- (๕) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย
- (๖) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ หรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๐ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๑ ในการประชุม ถ้ามีการพิจารณาเรื่องที่กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสีย กรรมการผู้นั้นไม่มีสิทธิเข้าร่วมประชุมและออกเสียงในเรื่องนั้น

มาตรา ๑๒ การประชุมคณะอนุกรรมการ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกผู้ซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใด ๆ มาเพื่อประกอบการพิจารณาได้

มาตรา ๑๔ เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ และกำหนดมาตรการเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์สามารถปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ได้ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์โดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจออกกฎกระทรวง ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดชนิดของสัตว์
- (๒) กำหนดประเภทของโรงฆ่าสัตว์

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับที่ตั้ง เนื้อที่ แพนผัง และการก่อสร้างโรงฆ่าสัตว์ ซึ่งต้องมีโรงพักสัตว์ด้วย

(๔) กำหนดวันและเวลาฆ่าสัตว์ วันและเวลาเปิดและปิดโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์

(๕) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และมาตรฐานเกี่ยวกับการฆ่าสัตว์ หรือการชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์ที่ถูกสุขลักษณะ

(๖) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการดูแลรักษาความสะอาด เรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ เพื่อให้ถูกต้องตามสุขลักษณะ การจัดให้มีการรวบรวม หรือกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล การระบายน้ำทิ้ง การระบายอากาศ รวมถึงการจัดให้มีการป้องกันมิให้เกิดเหตุรำคาญและป้องกันการระบาดของโรคติดต่อหรือโรคระบาดจากสัตว์ และสุขลักษณะของผู้ปฏิบัติงานในโรงฆ่าสัตว์

(๗) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และมาตรฐานการขนส่งสัตว์ไปยัง โรงฆ่าสัตว์และการขนส่งเนื้อสัตว์จากโรงฆ่าสัตว์ไปยังสถานที่ชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์ หรือจำหน่ายเนื้อสัตว์

(๘) กำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดเก็บข้อมูลของสัตว์ที่เข้าสู่โรงฆ่าสัตว์ และเนื้อสัตว์ที่ออกจากโรงฆ่าสัตว์ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบย้อนกลับและเรียกคืนเนื้อสัตว์

(๙) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขึ้นทะเบียน การเพิกถอน การขึ้นทะเบียน และคุณสมบัติของบุคคลซึ่งจะได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงานตรวจโรคสัตว์ การออกกฎกระทรวงตามมาตราหนึ่ง ให้สามารถกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขให้แตกต่างกันได้ตามชนิดของสัตว์และประเภทของโรงฆ่าสัตว์

หมวด ๒

การประกอบกิจการฆ่าสัตว์

มาตรา ๑๕ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบกิจการฆ่าสัตว์ เว้นแต่ได้รับใบอนุญาต จากผู้อนุญาต

การออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๖ ผู้ซึ่งประสงค์จะประกอบกิจการฆ่าสัตว์ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาต ต่อนายทะเบียน พร้อมด้วยแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ซึ่งอย่างน้อยต้องมีรายการ ดังต่อไปนี้

(๑) วัน เดือน ปี ที่ประสงค์จะเริ่มประกอบกิจการฆ่าสัตว์

(๒) ชื่อและที่อยู่ของผู้ขอรับใบอนุญาต หากผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นนิติบุคคล ต้องยื่นเอกสารแสดงการเป็นนิติบุคคลด้วย

(๓) สถานที่ตั้งโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์

(๔) รายละเอียดเกี่ยวกับโรงฆ่าสัตว์ โรงพักสัตว์ และการดำเนินการฆ่าสัตว์ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๔ (๑) (๒) (๓) (๕) และ (๖)

มาตรา ๑๗ ในการพิจารณาคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ ให้มีคณะกรรมการประจำจังหวัด เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ ประชิดสัตว์ และให้ความเห็นเกี่ยวกับคำขอรับใบอนุญาต ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ ผู้แทนกรมควบคุมโรค ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม ผู้แทนกรมอนามัย ผู้แทนสำนักอนามัยกรุงเทพมหานคร และผู้อำนวยการเขตของพื้นที่ที่ระบุในคำขอรับใบอนุญาต เป็นกรรมการ

(๒) ในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด ท้องถิ่นจังหวัด นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด อุตสาหกรรมจังหวัด นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด และผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของพื้นที่ที่ระบุในคำขอรับใบอนุญาต และ ผู้แทนหอการค้าจังหวัด เป็นกรรมการ

ให้นายทะเบียนเป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๓ มาใช้บังคับแก่การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการประจำจังหวัดโดยอนุโลม

มาตรา ๑๘ เมื่อนายทะเบียนได้รับคำขอรับใบอนุญาต และได้ตรวจสอบคำขอรับใบอนุญาตและแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ตามมาตรา ๑๖ รวมทั้งเอกสารและหลักฐานว่าถูกต้องครบถ้วนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๕ แล้ว ให้เสนอคณะกรรมการประจำจังหวัดที่โรงฆ่าสัตว์นั้นตั้งอยู่เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์

การพิจารณาให้ความเห็นชอบแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการประจำจังหวัดพิจารณาแผนงานดังกล่าวว่าเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๕ หรือไม่ โดยต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จโดยเร็ว แต่ต้องไม่เกินสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่คณะกรรมการประจำจังหวัดได้รับคำขอรับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

มาตรา ๑๙ เมื่อดำเนินการก่อสร้างโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ และติดตั้งเครื่องจักรและอุปกรณ์ในการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องเรียบร้อยแล้ว ให้ผู้ขอรับใบอนุญาตแจ้งให้คณะกรรมการประจำจังหวัดตรวจสอบว่าการก่อสร้างโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์เป็นไปตามแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ที่ได้รับความเห็นชอบหรือไม่ และกรณีที่เห็นว่าโรงฆ่าสัตว์หรือโรงพักสัตว์ที่ก่อสร้างแล้วเสร็จไม่สามารถแก้ไขหรือปรับปรุงให้เป็นไปตามแผนงานการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ที่ได้รับความเห็นชอบได้ ให้เสนอความเห็นต่อผู้อนุญาตเพื่อพิจารณาต่อไป

มาตรา ๒๐ ให้ผู้อนุญาตพิจารณาคำขอรับใบอนุญาตให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับความเห็นจากคณะกรรมการประจำจังหวัด

มาตรา ๒๑ ใบอนุญาตให้มีอายุห้าปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

มาตรา ๒๒ ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ โรงฆ่าสัตว์ของตน

มาตรา ๒๓ การขอต่ออายุใบอนุญาตให้ยื่นก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ และเมื่อได้ยื่นคำขอแล้ว ให้ถือว่าผู้ยื่นคำขออยู่ในฐานะผู้รับใบอนุญาต จนกว่าจะมีคำสั่งถึงที่สุดไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตหรือพ้นระยะเวลาอุทธรณ์ตามมาตรา ๒๗

การต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด
ในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๔ การโอนใบอนุญาตให้บุคคลอื่น ให้กระทำได้เมื่อได้รับอนุญาตจากผู้อนุญาต

การโอนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด
ในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาตาย และทายาทมีความประสงค์จะประกอบกิจการฆ่าสัตว์ต่อไป ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกมีหนังสือแสดงความจำนงและแจ้งชื่อของทายาทที่จะประกอบกิจการแทนให้นายทะเบียนทราบภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ผู้รับใบอนุญาตตาย ถ้ามิได้แสดงความจำนงภายในระยะเวลาดังกล่าวให้ถือว่าใบอนุญาตสิ้นอายุ

ในระหว่างระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ถือเสมือนว่าทายาทหรือผู้จัดการมรดกซึ่งเข้าประกอบกิจการฆ่าสัตว์ตามใบอนุญาตนั้นเป็นผู้รับใบอนุญาต และเมื่อมีการแสดงความจำนงตามวรรคหนึ่งให้นายทะเบียนจดแจ้งชื่อของทายาทดังกล่าวเป็นผู้ประกอบกิจการแทนโดยให้ใบอนุญาตใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุ

การแสดงความจำนงตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ในกรณีที่ทายาทมิได้แสดงความจำนงเป็นผู้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์แทนผู้รับใบอนุญาตที่ตายตามวรรคหนึ่ง ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกมีหน้าที่ทำความสะอาดเรียบริ้วภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ให้อยู่ในสภาพที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพและอนามัยของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมที่อยู่บริเวณใกล้เคียงให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันสิ้นสุดระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๔ วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๖ ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย เสียหาย หรือถูกทำลาย ให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ใบอนุญาตสูญหาย เสียหาย หรือถูกทำลาย

การออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด
ในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่ผู้ขอรับใบอนุญาตหรือผู้รับใบอนุญาตไม่เห็นด้วยกับคำสั่งของผู้อนุญาตตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๓ หรือมาตรา ๒๔ ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่ง

ให้คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

มาตรา ๒๘ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดประสงค์จะเลิกประกอบกิจการฆ่าสัตว์ต้องมีหนังสือแจ้งให้นายทะเบียนทราบไม่น้อยกว่าหกสิบวันก่อนเลิกประกอบกิจการ และต้องทำความสะอาดเรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ให้อยู่ในสภาพที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพและอนามัยของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมที่อยู่บริเวณใกล้เคียงให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนด

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตมิได้ดำเนินการหรือดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนดตามวรรคหนึ่งให้นายทะเบียนหรือผู้ซึ่งนายทะเบียนมอบหมายเข้าดำเนินการแทน โดยผู้รับใบอนุญาตจะต้องชดใช้ค่าใช้จ่ายที่ใช้ดำเนินการดังกล่าว

ให้ผู้รับใบอนุญาตส่งคืนใบอนุญาตแก่นายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันเลิกประกอบกิจการ

มาตรา ๒๙ ในกรณีที่ใบอนุญาตสิ้นอายุหรือมิได้รับการต่ออายุใบอนุญาต ให้ผู้รับใบอนุญาตมีหน้าที่ทำความสะอาดเรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ให้อยู่ในสภาพที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพและอนามัยของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมที่อยู่บริเวณใกล้เคียงให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุหรือนับแต่วันที่มิคำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

ให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๒๘ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๓

การฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์

มาตรา ๓๐ ให้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่งตั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์สำหรับโรงฆ่าสัตว์ประเภทที่**ได้รับครุฑมหาดไทยเป็นเครื่องหมายเพื่อตรัสรู้หน้อยเนื้อสัตว์** **ภายในประเทศ**ที่ตั้งอยู่ภายในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น และ**ให้อธิบดีแต่งตั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์สำหรับ** **นับแต่โรงฆ่าสัตว์ประเภทที่**ได้รับครุฑมหาดไทยเป็นเครื่องหมาย****เพื่อการส่งออกด้วย ให้อธิบดีเป็นผู้แต่งตั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์

การแต่งตั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามวรรคหนึ่ง ต้องแต่งตั้งจากผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ หรือบุคคลซึ่งผ่านการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและการตรวจเนื้อสัตว์ตามหลักสูตรที่กรมปศุสัตว์หรือสัตวแพทย์สภาให้การรับรอง และได้รับการขึ้นทะเบียนไว้กับกรมปศุสัตว์

มาตรา ๓๑ ผู้ใดประสงค์จะฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ ให้แจ้งชนิด และจำนวนสัตว์ที่จะฆ่า แหล่งที่มาของสัตว์ที่จะฆ่า วันและเวลาที่จะฆ่าสัตว์ และชื่อของโรงฆ่าสัตว์ ต่อพนักงานท้องถิ่น และเสียอากรการฆ่าสัตว์ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง **และหมดเป็นกรณี** เว้นแต่การฆ่าสัตว์เพื่อการส่งออกด้วย ให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ด้วย

เมื่อได้เสียอากรการฆ่าสัตว์ตามวรรคหนึ่งแล้ว **ในกรณีตรฆ่าสัตว์เพื่อตรสัตว์หนอย** **เนื้อสัตว์หนอยในประเทศ** ให้พนักงานท้องถิ่นออกหลักฐานการรับแจ้งเป็นหนังสือให้แก่ผู้ซึ่งแจ้ง ความประสงค์ตามวรรคหนึ่ง โดยต้องกำหนดจำนวนสัตว์ แหล่งที่มาของสัตว์ที่จะฆ่า วันและเวลา ในการฆ่าสัตว์ด้วย **ในวันแต่กรณีการฆ่าสัตว์เพื่อการส่งออกด้วย** ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกหลักฐานการ รับแจ้ง

การแจ้งการฆ่าสัตว์และการออกหลักฐานการรับแจ้งตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามแบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์กำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๒ ผู้ที่เสียอากรการฆ่าสัตว์ตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่งแล้ว ต้องนำสัตว์ ไปยังโรงพักสัตว์ และจะต้องฆ่าสัตว์นั้นตามหลักฐานการรับแจ้งที่พนักงานท้องถิ่นหรือพนักงาน เจ้าหน้าที่ออกให้ตามมาตรา ๓๑ วรรคสอง

มาตรา ๓๓ ห้ามมิให้ผู้ใดนำสัตว์ออกจากโรงฆ่าสัตว์หรือโรงพักสัตว์ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานตรวจโรคสัตว์

มาตรา ๓๔ ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ทำการตรวจโรคสัตว์ก่อนการฆ่าสัตว์ และในกรณีที่พนักงานตรวจโรคสัตว์มีเหตุอันควรสงสัยว่าสัตว์ที่จะฆ่านั้นเป็นโรคระบาด หรือเป็นโรค หรือมีสารตกค้างที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค หรือมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้น เป็นอาหารตามที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีอำนาจสั่ง งดการฆ่าสัตว์และแยกสัตว์นั้นไว้เพื่อตรวจพิสูจน์ได้

ในกรณีที่ได้ทำการตรวจพิสูจน์แล้วพบว่าสัตว์ที่จะฆ่านั้นไม่เป็นโรคระบาด ไม่เป็นโรค ไม่มีสารตกค้างที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค หรือมีความเหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีคำสั่งให้ฆ่าสัตว์นั้นได้

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่จะฆ่านั้นเป็นโรคระบาด หรือเป็นโรค หรือมีสารตกค้าง ที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค หรือมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อสัตว์นั้นเป็นอาหาร ให้พนักงานตรวจ โรคสัตว์มีคำสั่งงดการฆ่าสัตว์ และแจ้งต่อพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ แล้วแต่กรณี เพื่อคืนเงินอากรการฆ่าสัตว์แก่ผู้ที่ประสงค์จะฆ่าสัตว์นั้น

ในกรณีที่เกิดโรคระบาดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าสัตว์ที่จะฆ่าเป็นโรคระบาด ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

การตรวจโรคและการตรวจพิสูจน์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๓๕ เมื่อได้ฆ่าสัตว์แล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดนำเนื้อสัตว์ออกจากโรงฆ่าสัตว์ ก่อนที่พนักงานตรวจโรคสัตว์จะรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์นั้น

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่ฆ่านั้นเป็นโรคระบาด หรือเป็นโรค หรือมีสารตกค้างที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค หรือมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อของสัตว์นั้นเป็นอาหารตามที่อธิบดีประกาศ ตามมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีอำนาจทำลายเนื้อสัตว์นั้นทั้งหมดหรือบางส่วน หรือสั่งให้จัดทำให้เป็นเนื้อสัตว์ที่เหมาะสมสำหรับการบริโภคก่อนได้

ให้ผู้ซึ่งควบคุมประสงคจะฆ่าสัตว์เพื่อควรสละหน่วยเนื้อสัตว์ตามหมวด ๓๑ วรรคหนึ่ง เสียค่าธรรมเนียมการรับรองให้สละหน่วยเนื้อสัตว์ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

การรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๖ ผู้ใดประสงค์จะจำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่า ให้นำเนื้อสัตว์นั้นซึ่งอยู่ในสภาพที่ยังมิได้ชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์ไปให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ ตรวจ หรือในกรณีที่ไม่สามารถนำเนื้อสัตว์ไปให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ตรวจได้ จะขอให้พนักงาน ตรวจโรคสัตว์ไปตรวจเนื้อสัตว์นั้นก็ได้ ทั้งนี้ ต้องเสียค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

การตรวจเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่า และการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ ดังกล่าว ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๗ ห้ามมิให้ผู้ใดชำแหละและตัดแต่งเนื้อสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ ที่มีได้รับการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ตาม หมวด ๓๕ หรือหมวด ๓๖ พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๘ ห้ามมิให้ผู้ใดจำหน่ายเนื้อสัตว์ที่มีได้รับการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๙ ห้ามมิให้ผู้ใดฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ ในกรณีที่ปรากฏว่าท้องที่ใดไม่มีโรงฆ่าสัตว์ หรือกรณีที่มีเหตุผลสมควรเป็นพิเศษ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศยกเว้นมิให้นำความ ในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับได้

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๔ มาใช้บังคับกับการฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ตามมาตรา นี้โดยอนุโลม

มาตรา ๔๐ เมื่อได้ฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ตามมาตรา ๓๙ แล้ว ห้ามมิให้ผู้ใด นำเนื้อสัตว์ออกจากสถานที่ทำการฆ่าสัตว์ก่อนที่พนักงานตรวจโรคสัตว์จะรับรองให้จำหน่าย เนื้อสัตว์นั้นแล้ว

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่ฆ่านั้นเป็นโรคระบาด หรือเป็นโรค หรือมีสารตกค้างที่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค หรือมีลักษณะไม่เหมาะสมที่จะใช้เนื้อของสัตว์นั้นเป็นอาหารตามที่อธิบดี

ประกาศตามมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์มีอำนาจทำลายเนื้อสัตว์นั้นทั้งหมดหรือบางส่วน หรือสั่งให้จัดทำให้เป็นเนื้อสัตว์ที่เหมาะสมสำหรับการบริโภคก่อนได้

เจ้าของสัตว์ที่แจ้งการฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์ต้องเสียค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

การรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ฆ่านอกโรงฆ่าสัตว์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๔๑ ให้ผู้ที่แจ้งความประสงค์จะฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง ผู้ที่แจ้งความประสงค์จะจำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่าตามมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง และผู้ที่แจ้งความประสงค์จะฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ในท้องที่ตามประกาศที่ออกตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง เสียค่าเบี้ยเลี้ยง **และค่าพาหนะ และค่าใช้จ่าย**ของพนักงานตรวจโรคสัตว์**ตามอัตราที่อธิบดีกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงมหาดไทยโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา**

อัตรา การชำระ และการเบิกจ่ายค่าเบี้ยเลี้ยง **และค่าพาหนะ และค่าใช้จ่าย**ของพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามมาตรา ๔๑ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด**โดยความเห็นชอบของกระทรวงมหาดไทยโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา**

มาตรา ๔๒ การชำระอากรการฆ่าสัตว์ การคืนเงินอากรการฆ่าสัตว์ และการชำระค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๔๓ อากรการฆ่าสัตว์ และค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ที่เรียกเก็บตามพระราชบัญญัตินี้ในเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใด ให้ตกเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น

หมวด ๔

การพักใช้และการเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๔๔ เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๔ (๕) (๖) หรือ (๘) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติให้ถูกต้องภายในเวลาอันสมควร

ในกรณีที่การประกอบกิจการตามใบอนุญาตหรือการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงตามมาตรา ๑๔ เป็นเหตุให้หรือมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าจะเกิดผลกระทบต่อสุขภาพและอนามัยของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมที่อยู่บริเวณใกล้เคียง พนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งให้ผู้รับใบอนุญาตหยุดการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ไว้เป็นการชั่วคราวและให้ผู้รับใบอนุญาตดำเนินการตามความจำเป็นเพื่อแก้ไขหรือระงับเหตุแห่งอันตรายดังกล่าวภายในระยะเวลาที่กำหนดก็ได้

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตไม่ดำเนินการตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือดำเนินการไม่แล้วเสร็จตามระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดตามวรรคสอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าดำเนินการแทน โดยผู้รับใบอนุญาตต้องชดใช้ค่าใช้จ่ายที่ใช้ดำเนินการดังกล่าว

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามคำสั่งตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รายงานต่อผู้อนุญาต

มาตรา ๔๕ ให้ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาต เมื่อปรากฏว่า ผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งตามมาตรา ๔๔

คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้มีกำหนดเวลาครั้งละไม่เกินสามสิบวัน นับแต่วันที่แจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ โดยผู้อนุญาตจะเพิกถอนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต ก่อนครบกำหนดก็ได้ เมื่อเหตุในการออกคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตสิ้นสุดลง

มาตรา ๔๖ ให้ผู้อนุญาตมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้ เมื่อปรากฏว่า ผู้รับใบอนุญาตฝ่าฝืนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตเคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต และได้กระทำการอันเป็นเหตุให้ต้องถูกพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๔๕ อีกภายในหนึ่งปี

มาตรา ๔๗ ก่อนสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๔๕ หรือเพิกถอนใบอนุญาต ตามมาตรา ๔๖ ผู้อนุญาตอาจมีหนังสือเตือนให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนดก่อนก็ได้

การส่งหนังสือเตือนตามวรรคหนึ่งให้ส่งแก่ผู้รับใบอนุญาต ในกรณีที่ไม่พบตัวผู้รับใบอนุญาตให้ปิดหนังสือเตือนไว้ ณ สถานที่ประกอบกิจการฆ่าสัตว์ที่ระบุไว้ในใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตได้ทราบคำเตือนนั้นแล้วตั้งแต่วันที่ปิดหนังสือเตือน

มาตรา ๔๘ ผู้รับใบอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต มีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๗ วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๙ เมื่อคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๔๖ ยุติเป็นที่สุดแล้ว ให้ผู้รับใบอนุญาตที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตมีหน้าที่ต้องทำความสะอาดเรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ ให้อยู่ในสภาพที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพและอนามัยของประชาชนหรือสิ่งแวดล้อมที่อยู่บริเวณใกล้เคียงให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตมิได้ดำเนินการหรือดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้นายทะเบียนหรือผู้ซึ่งนายทะเบียนมอบหมายเข้าดำเนินการแทน โดยผู้รับใบอนุญาตที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตจะต้องชดใช้ค่าใช้จ่ายที่ใช้ดำเนินการดังกล่าว

ให้ผู้รับใบอนุญาตที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตส่งคืนใบอนุญาตแก่นายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

หมวด ๕
พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๕๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ โดยไม่ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) เข้าไปในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ที่ได้รับใบอนุญาตในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น เพื่อตรวจสอบและควบคุมให้การปฏิบัติเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) เข้าไปในสถานที่ฆ่าและตัดแต่งเนื้อสัตว์หรือจำหน่ายเนื้อสัตว์ ในเวลาทำการของสถานที่นั้น เพื่อตรวจสอบและควบคุมให้การปฏิบัติเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) สั่งให้หยุดยานพาหนะเพื่อตรวจสอบในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) เข้าไปในยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่งสัตว์หรือเนื้อสัตว์เพื่อตรวจสอบมาตรฐานตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๔ (๗) หรือเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๖) ยึดหรืออายัดสัตว์ เนื้อสัตว์ เอกสาร หลักฐาน ยานพาหนะ หรือสิ่งของที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อเป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดี

(๗) มีหนังสือเรียกผู้รับใบอนุญาต ผู้ฆ่าและตัดแต่งเนื้อสัตว์ ผู้จำหน่ายเนื้อสัตว์ หรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงหรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อประโยชน์แก่การดำเนินคดี

(๘) จับกุมบุคคลที่กระทำความผิดซึ่งหน้าตามพระราชบัญญัตินี้

การเข้าไปในสถานที่ตาม (๑) เพื่อทำการค้นต้องมีหมายค้น เว้นแต่มีเหตุอันควรเชื่อว่าหากเนินช้ากว่าจะเอาหมายค้นมาได้จะมีการยกย้าย ชุกซ่อน หรือทำลายหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด ให้ทำการค้นได้โดยไม่ต้องมีหมายค้น แต่ต้องปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการค้น

ให้อธิบดีมีอำนาจวางระเบียบในการปฏิบัติการตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติ

ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งทำลายหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่เห็นสมควรต่อเนื้อสัตว์ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ยึดหรืออายัดตาม (๖) โดยให้บันทึกรายละเอียด จำนวน น้ำหนักไว้เพื่อเป็นหลักฐานในการดำเนินคดี และให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการทำลาย

มาตรา ๕๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๐ ให้ผู้รับใบอนุญาต ผู้ฆ่าและตัดแต่งเนื้อสัตว์ ผู้จำหน่ายเนื้อสัตว์ หรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๕๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่
บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๕๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา
เพื่อประโยชน์ในการจับกุมผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้
ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

หมวด ๖ บทกำหนดโทษ

มาตรา ๕๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการตามมาตรา ๑๓ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการประจำจังหวัดตามมาตรา ๑๗ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๕ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๔ (๗) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๗ หรือมาตรา ๓๙ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๗ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๘ วรรคสาม หรือมาตรา ๔๙ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๕๘ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๑๔ (๔) หรือไม่แจ้งเลิกประกอบกิจการตามมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๙ ผู้รับใบอนุญาตหรือทายาทหรือผู้จัดการมรดกของผู้รับใบอนุญาตที่มีหน้าที่ต้องทำความสะอาดเรียบร้อยภายในโรงฆ่าสัตว์และโรงพักสัตว์ตามมาตรา ๒๕ วรรคสี่ มาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่พระราชบัญญัตินี้หรือที่นายทะเบียนกำหนด แล้วแต่กรณี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๒ หรือมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับเรียงตามรายตัวของสัตว์ ดังต่อไปนี้

- (๑) โคหรือกระบือ ตัวละไม่เกินห้าหมื่นบาท
- (๒) แพะ แกะ สุกร หรือนกกระจอกเทศ ตัวละไม่เกินสองหมื่นบาท
- (๓) ไก่ เป็ด ห่าน ตัวละไม่เกินหนึ่งพันบาท
- (๔) สัตว์อื่น ตัวละไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๖๑ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฆ่าสัตว์เกินจำนวนสัตว์ที่ผู้ประสงค์จะฆ่าได้แจ้งไว้ ตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับตามอัตราที่กำหนดในมาตรา ๖๐ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) แล้วแต่กรณี เรียงตามรายตัวสัตว์ที่ฆ่าเกินจำนวน

มาตรา ๖๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๘ หรือมาตรา ๔๐ วรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืนคำสั่งของพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๓ ผู้ใดฆ่าสัตว์นอกโรงฆ่าสัตว์โดยฝ่าฝืนมาตรา ๓๙ ประกอบกับ มาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๔ ผู้ใดต่อสู้หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือ พนักงานตรวจโรคสัตว์ซึ่งปฏิบัติกรตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรแก่การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามมาตรา ๕๐ ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๕ ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียวหรือโทษจำคุก ไม่เกินหนึ่งปี ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

การเปรียบเทียบตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๖๖ ให้พนักงานตรวจโรคสัตว์ซึ่งได้รับแต่งตั้งตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป จนกว่าจะได้มีคำสั่งแต่งตั้งพนักงานตรวจโรคสัตว์ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๗ ใบอนุญาตหรือการอนุญาตใด ๆ ที่ได้ให้ไว้ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นใบอนุญาตหรือการอนุญาตที่ได้ออกให้ตามพระราชบัญญัตินี้

ใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งให้มีอายุห้าปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๘ บรรดาคำขออนุญาตที่ได้ยื่นไว้ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการกับคำขออนุญาตดังกล่าวตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๙ บรรดากฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ และคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

การดำเนินการออกกฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

.....

.....

อัตราอากรและค่าธรรมเนียม

(๑) อากรการฆ่าสัตว์

(ก) โค	ตัวละ	๒๐ บาท
(ข) กระบือ	ตัวละ	๒๕ บาท
(ค) สุกรหรือนกกกระจอกเทศ	ตัวละ	๑๕ บาท
(ง) สุกรที่มีน้ำหนักต่ำกว่า ๒๒.๕ กิโลกรัม	ตัวละ	๑๐ บาท
(จ) แพะหรือแกะ	ตัวละ	๑๐ บาท
(ฉ) ไก่ เป็ด หรือห่าน	ตัวละ	~~๒ บาท~~ ๒๐ สตางค์
(ช) สัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	ตัวละ	๒๐ บาท

(๒) ค่าธรรมเนียมการรับรองให้จำหน่ายเนื้อสัตว์ของสัตว์ที่ตายโดยมิได้ถูกฆ่าหรือฆ่านอกโรงฆ่าสัตว์

(ก) โค	ตัวละ	๒๐ บาท
(ข) กระบือ	ตัวละ	๒๕ บาท
(ค) สุกรหรือนกกกระจอกเทศ	ตัวละ	๑๕ บาท
(ง) สุกรที่มีน้ำหนักต่ำกว่า ๒๒.๕ กิโลกรัม	ตัวละ	๑๐ บาท
(จ) แพะหรือแกะ	ตัวละ	๑๐ บาท
(ฉ) ไก่ เป็ด หรือห่าน	ตัวละ	~~๒ บาท~~ ๒๐ สตางค์
(ช) สัตว์อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	ตัวละ	๒๐ บาท

(๓) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาต

(ก) ใบอนุญาต	ฉบับละ	๕๐๐ บาท
(ข) การต่ออายุใบอนุญาต	ครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียม ใบอนุญาต	
(ค) การโอนใบอนุญาต	ครั้งละกึ่งหนึ่งของค่าธรรมเนียม ใบอนุญาต	
(ง) ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๑๐๐ บาท

สรุปผลการดำเนินงาน
การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ....
ของ
คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ....
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

คณะกรรมการวิสามัญได้มีการประชุมเพื่อพิจารณา จำนวน ๒๒ ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ ๑ วันพฤหัสบดีที่ ๒๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๙	ครั้งที่ ๒ วันจันทร์ที่ ๒๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๙
ครั้งที่ ๓ วันจันทร์ที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๙	ครั้งที่ ๔ วันจันทร์ที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๙
ครั้งที่ ๕ วันจันทร์ที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๙	ครั้งที่ ๖ วันจันทร์ที่ ๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙
ครั้งที่ ๗ วันจันทร์ที่ ๑๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙	ครั้งที่ ๘ วันจันทร์ที่ ๒๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙
ครั้งที่ ๙ วันจันทร์ที่ ๒๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙	ครั้งที่ ๑๐ วันจันทร์ที่ ๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๙
ครั้งที่ ๑๑ วันจันทร์ที่ ๑๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๙	ครั้งที่ ๑๒ วันจันทร์ที่ ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๙
ครั้งที่ ๑๓ วันจันทร์ที่ ๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๙	ครั้งที่ ๑๔ วันจันทร์ที่ ๑๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๙
ครั้งที่ ๑๕ วันจันทร์ที่ ๒๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๙	ครั้งที่ ๑๖ วันศุกร์ที่ ๒๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๙
ครั้งที่ ๑๗ วันจันทร์ที่ ๓๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๙	ครั้งที่ ๑๘ วันจันทร์ที่ ๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๙
ครั้งที่ ๑๙ วันจันทร์ที่ ๑๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๙	ครั้งที่ ๒๐ วันจันทร์ที่ ๒๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๙
ครั้งที่ ๒๑ วันจันทร์ที่ ๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๙	ครั้งที่ ๒๒ วันอังคารที่ ๑๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

*****

คณะผู้รับผิดชอบ
ในการจัดทำรายงานของคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ....
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

นายกิตติ เจริญรงค์	ผู้อำนวยการสำนักกรรมการ ๑
ฝ่ายเลขานุการ	
นายประเสริฐ สีเลิศ	ผู้บังคับบัญชากลุ่มงาน
นายวิทยา เทียงแท้	ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ
นางสาวสุนิษา ลอยฟ้า	นิติกรชำนาญการ
นายกมลชัย แสงศรีคำ	นิติกรชำนาญการ
พันจ่าอากาศเอก ไพรราช ไพรแก้ว	นิติกรปฏิบัติการ
นางสาวภัทราพร อารีย์ชน	วิทยากรปฏิบัติการ
นางสาววรรรณ เกิดทอง	วิทยากรปฏิบัติการ
นายภูเมธ อธิภิญญากุล	วิทยากรปฏิบัติการ
นางสาววีรณีธิดา ภูตระกูล	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน
นางสาววรรรณา ภูวรรณ	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน
ฝ่ายเอกสารอ้างอิง	
นางสาวลัดดาวัลย์ สมบูรณ์กิจชัย	ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานบริการเอกสารอ้างอิง ในการประชุมกรรมการ
นางอนงค์ ไต่ประดับ	วิทยากรชำนาญการพิเศษ
นายธณเดช เขตจัตุรัส	นิติกรชำนาญการ
นายคมสัน นิคมคณารักษ์	นิติกรปฏิบัติการ
นางสาวยุพิน พรพันธ์	เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน

ออกแบบและพิมพ์ที่
สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
๐ ๒๒๔๔ ๑๕๖๓, ๐ ๒๘๓๓ ๙๔๗๒, ๐ ๒๘๓๓ ๙๔๗๕